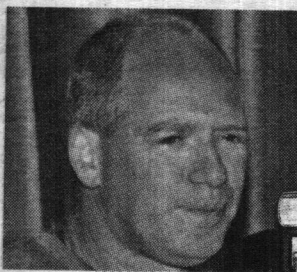

יוסי לנגוצקי צילום: עופר וקנין

ליגד רוטליי
צילום: מוטי קמחי

עידן עופר
צילום: בלומברג

מחובת שיתוף הפעולה עם לנגוצקי. ביטוי צרוף ומזוקק לשיקוליה האגואיסטיים ניתן למצוא בתגובה 'לא מעניין אותי' שניתנה כלפי המ' חוייבות ההסכמית, הוטיף. "הפרות אלה פגעו באינטרס המוגן של לנגוצקי והפחיתו באופן מוחשי את סיכוייו למצוא מממן חלופי. אנשי סקורפיו חפצו 'לשמור על אש קטנה' את האופציה לחזור ולהשקיע בקידוח תמר. הם לא שמו ליבם לכך שאותה אש קטנה שעליה הם שמו את התבשיל ההסכמי מקריי-חה את התבשיל וגורמת להתאיידות יכולתו של לנגוצקי לגייס משקיע אוד", סיכם אוקון.

לנגוצקי ושטיינמץ ניהלו בע" בר מגעים חשאיים בהליך גישור מול עו"ד רם כספי, במטרה להגיע לפשרה. ואולם מגעים אלה עלו על שרטון. לנגוצקי יוצג בבוררות בידי ר"ד יוסי שגב ועו"ד תומר שקרצי ממשרד ר"ד י. שגב ושות'. שטיינמץ יוצג בידי עוה"ד רונן יניב וגרעו שפק ממשרד יניב ושות'.

השקעה נוספת היא נאבקה על חייה הכלכליים.

אחד העדים בבוררות היה ימינו של שטיינמץ ומנכ"ל סקורפיו נדל"ן, שמעון מנחם, שהעיד על המצוקה, וניסה להסביר את הקיפאון שבהחלטתה הסופית שלא לממן עוד את עבודות הקידוח: "בני שתק, בני לא צייץ, בני באותה תקופה היה כמו זומבי. עבר שחיטה כאלף ואחד מקרמות. או בני לא צייץ".

בסופו של הליך, פסק אוקון, כי סקורפיו הפרה את הוראותיו של ההסכם בכך שלא קיבלה בזמן את ההחלטה אם להצטרף לקידוח תמר או לפרוש ממנו. "סקורפיו הפעילה את כוח הפרישה באופן המפר את הסכם היסוד", קבע אוקון. "היא איחרה במתן הודעת הפרישה, הכי בידה על המגעים שניהל לנגוצקי, באמצעות דרישה, שלא כדיון, להחזיר הוצאות עבר. היא נמנעה מלקיים את הפרוצדורות הנדרשות במקרה של הפסקת מימון. הפרת סקורפיו עלתה כדי התנערות בוטה